

Arrest

nr. 106 820 van 16 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 13 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul afkomst. U bent geboren in 1982 te Pita. U woonde aanvankelijk bij uw ouders en uw oudere zus in Pita. Uw oom, Tidiane, is u, toen u nog jong was, komen halen om in Conakry te komen wonen. U weet niet hoe oud u toen was. U werkte voor uw oom als chauffeur. U bent gehuwd in 2003 met Diallo (F.-L.). Jullie hebben samen drie kinderen. Op 3 april 2011 werd u tijdens een manifestatie getroffen door een kogel aan uw hoofd. U werd naar een ziekenhuis gebracht alwaar u drie weken moest verblijven. Tijdens uw verblijf in het ziekenhuis werd u gecontacteerd door personen die tot de associatie LCVV behoren. Ze vroegen u om lid te worden omdat ze hadden gezien dat u positieve dingen deed voor de demonstranten tijdens de manifestatie. U zorgde er immers voor het uitdelen van water, dat gewonde mensen naar een ziekenhuis werden gebracht enz. De leden van LCVV boden u ook geld aan, 150.000 Guineese frank, om u te helpen. U heeft zeer goed

nagedacht over het al dan niet accepteren van uw lidmaatschap en uiteindelijk heeft u aanvaard. Op 1 mei 2011 werd de associatie geïnaugureerd. Jullie hadden aan de overheid gevraagd om deze associatie te erkennen. Op 20 mei 2011 kregen jullie echter antwoord dat de associatie LCVV niet erkend werd omdat ze tegen de overheid is gekant. Jullie bleven wekelijks vergaderingen organiseren. De 'chef de quartier' viel bij u binnen toen de wekelijkse vergadering bij u werd georganiseerd. Dit was de vierde vergadering georganiseerd door LCVV. Hij had via via gehoord over het bestaan van de associatie en verbood jullie om dergelijke vergaderingen te houden. Sinds die dag werden de vergaderingen maandelijks georganiseerd en waren jullie voorzichtiger. Op 10 mei 2012 nam u deel aan een manifestatie. U werd er ingerekend maar zag kans om te vluchten. De dag daarop kwam de gendarmerie om u te arresteren. U kon opnieuw vluchten. U ging onderduiken bij uw oom Tidiane die in de wijk Wanindra woonde. Uw vrouw werd door de gendarmen mishandeld en uw jongste kind werd verbrand. Uw vrouw besloot daarop om niet langer in het huis te wonen maar om bij haar moeder te gaan wonen in Bambeto. U bleef bij uw oom ondergedoken. Op 24 juni 2012 was er een vergadering van LCVV gepland. U wilde er absoluut naartoe om hen te vertellen wat er met u was gebeurd. Er waren slechts zes personen aanwezig tijdens deze vergadering, de leiders. De politie is binnengevallen tijdens deze bijeenkomst en heeft jullie opgepakt en naar de gevangenis van ENCO5 gebracht. Daar werden jullie allemaal in dezelfde cel gestopt. U kreeg in de nacht van 18 op 19 juli 2012 de kans om te vluchten dankzij de tussenkomst van uw oom. U bent vervolgens ondergedoken bij een vriend van uw oom. Hij vond het echter te gevaarlijk dat u bij hem zou blijven en uw oom heeft daarom terug gezorgd dat u bij hem kon onderduiken. Uw oom regelde uw vlucht uit Guinee. Op 28 juli 2012 heeft u het vliegtuig in Guinee genomen richting België, alwaar u 's anderdaags bent toegekomen. Op 31 juli 2012 vroeg u asiel aan. U heeft wekelijks contact met uw vrouw die nog steeds bij haar moeder verblijft, samen met jullie kinderen.

U legt een medisch attest voor, opgemaakt door dr Fortin, dd 2/10/2012 waar vermelding wordt gemaakt van de door u opgelopen littekens en letsels.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u de autoriteiten vreest omdat u een belangrijk persoon bent van de associatie LCVV. U verduidelijkt hierbij dat u niet politiek actief bent en daardoor ook geen vrees heeft dienaangaande.

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielerelaas enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Bovendien blijken uw verklaringen meerdere tegenstrijdigheden te bevatten en zijn ze niet altijd coherent met uw verklaringen die u hebt afgelegd bij de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ).

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw deelname aan de associatie LCVV niet kan hard maken. U verklaart dat, ondanks het feit dat iedereen belangrijk is binnen de associatie, u de belangrijkste bent. (zie gehoor CGVS, p 24)

U geeft aan dat u de functie van boekhouder kreeg toegewezen en dat u het geld moest bijhouden. (zie gehoor CGVS, p 25) Het is echter zeer verwonderlijk dat iemand zonder scholingsniveau (zie gehoor CGVS, p 3) dergelijke functie krijgt toebedeeld. Bovendien dient hierbij te worden opgemerkt dat u meerdere tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw geletterdheid. Initieel verklaart u dat u uw naam wel kan lezen (zie gehoor CGVS, p 3). U verklaart vervolgens dat u niet in staat was om de naam in het paspoort dat u heeft gebruikt om naar België te komen, te lezen (zie gehoor CGVS, p 13) U heeft ook aan de grondleggers van de associatie verklaard dat u niet kan lezen toen ze u vroegen om deel uit te maken van het LCVV (zie gehoor CGVS, p 16) Maar uiteindelijk verklaart u wel dat u als boekhouder van de associatie wel kan lezen en rekenen. (zie gehoor CGVS, p 27) Daarbij dient er opgemerkt te worden dat u zelf verklaart dat in de associatie bijna iedereen intellectueel is. (zie gehoor CGVS, p 23) Dit maakt het eens te meer onwaarschijnlijk dat ze een ongeschoold iemand zouden aanduiden als boekhouder aangezien haast elk lid intellectueel is en deze taak (waarvoor lezen, schrijven en rekenen noodzakelijk zijn) op zich zou kunnen nemen.

Het is ook verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van het lot van uw mede LCVV-leden. Zo verklaart u dat u niet weet waar de andere personen zijn die werden gearresteerd. (zie gehoor CGVS, p 23) Indien u werkelijk lid zou zijn van LCVV en tot de zes belangrijkste mensen van deze associatie zou behoren en verantwoordelijk zou zijn voor de financiën, is het onbegrijpelijk dat u niet de nodige inspanningen heeft gedaan om het lot van uw collega's van de associatie te achterhalen of dat iemand van het LCVV met u contact zou hebben genomen. U verklaart immers dat er 115 leden zijn (zie

gehoor CGVS, p 25) waardoor het zeer vreemd is dat u géén van deze mensen zou kunnen contacteren en meer informatie zou verkrijgen over hun situatie.

Indien u werkelijk vreesde voor uw leven, na de inval van de gendarmerie op 11 mei 2012, is het zeer verwonderlijk dat u toch **naar de vergadering van het LCVV op 24 juni 2012 bent gegaan**. Enerzijds verklaart u dat u reeds voor u werd opgepakt wist dat de vergadering op 24 juni zou doorgaan omdat u de datum kende (zie gehoor CGVS, p 29) en dat u aan de vergadering wenste deel te nemen omdat u de mede LCVV-leden wilde vertellen wat er met u was gebeurd. (zie gehoor CGVS, p 20) Het is echter niet aannemelijk dat u hen niet op een andere manier trachtte op de hoogte te brengen. Anderzijds verklaarde u bij uw interview bij de DVZ dat u pas op 24 juni 2012 zelf door de leden van LCVV werd opgebeld en dat ze u dan vroegen om aan de vergadering deel te nemen (zie vragenlijst CGVS, ingevuld bij DVZ, dd10/08/2012, p 3). Hierbij is het verwonderlijk dat u telefonisch niet heeft gezegd dat u groot gevaar liep. U had trouwens tijdens dit telefonisch contact kunnen melden wat u was overkomen waardoor u geenodeloze risico's diende te nemen.

Met betrekking tot **de arrestatie van 24 juni 2012** dient tevens te worden opgemerkt dat u verklaart dat er zes personen, de leiders, aanwezig waren tijdens de vergadering. (zie gehoor CGVS, p 20) De vergadering zou plaats hebben gevonden bij Hadja Oumou. U verklaart dat iedereen aanwezig tijdens de vergadering werd opgepakt. (zie gehoor CGVS, p 20) Wanneer u echter, tot tweemaal toe, wordt gevraagd naar de namen van de personen die werden gearresteerd, vermeldt u Hadja Oumou op geen enkel moment. (zie gehoor CGVS, p 24 en p 29) U vermeldt, in beide gevallen, slechts vijf namen (uzelf inclusief). Wanneer er naar de familienamen van de leden wordt gevraagd, geeft u Hasmiou twee verschillende familienamen. Aanvankelijk zegt u dat hij Barry heet en vervolgens Bah (zie gehoor CGVS, p 24) **U slaagt er niet in om uw zes medeleiders, waarmee u was opgesloten van 24 juni 2012 tot 18 juli 2012 correct te benoemen waardoor eveneens uw gevangenschap in twijfel kan worden getrokken**.

Ook kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij het feit of de **autoriteiten daadwerkelijk op zoek waren naar leden van het LCVV**. U verklaart nadrukkelijk dat de gendarmen u zoeken omdat u lid bent van LCVV en niet omdat u deelnam aan manifestaties. (zie gehoor CGVS, p 14 en 20) Het is hierbij frappant dat u, gedurende een jaar geen problemen heeft ondervonden met de autoriteiten. De chef de quartier was immers sinds het begin van het ontstaan van de associatie op de hoogte van uw deelname en heeft u ook verboden om dergelijke vergaderingen te houden. (zie gehoor CGVS, p 18) De associatie heeft het aantal vergaderingen weliswaar verminderd, maar heeft haar activiteiten verder gezet. Het is onwaarschijnlijk dat, indien de overheid de associatie en uzelf, daadwerkelijk viseerde ze niet eerder actie hebben ondernomen. De acties die u immers vernoemt en die u toeschrijft aan LCVV zijn immers publiekelijk waarneembaar. U geeft immers aan dat LCVV reeds markten heeft proper gemaakt alsook begraafplaatsen, dat jullie bij mensen langs gaan die te kampen hebben met muizen of ander ongedierte. (zie gehoor CGVS, p 26) **Indien LCVV daadwerkelijk zou gevisieerd zijn door de overheid, is het weinig waarschijnlijk dat ze dergelijke openbare acties zou hebben ondernomen en dat de autoriteiten niet eerder hebben ingegrepen**.

Tenslotte is het merkwaardig dat de associatie LCVV, **'L'association contre la violence et les victimes'** (zie gehoor CGVS, p 16) zich met bovenvermelde activiteiten zou bezighouden. De benaming laat immers vermoeden dat er eerder zou gewerkt worden rond geweld en slachtofferhulp. Wanneer er wordt gevraagd naar de doelstellingen van de associatie en de manier waarop die te bereiken, slaagt u er bovendien niet in om dit concreet te maken. (zie gehoor CGVS, p 23, p 25) Bovendien stelde u voor de DVZ uitdrukkelijk dat LCVV strijdt tegen verkrachtingen en geweld (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, punt 3, p.3, dd 10 augustus 2012), een doelstelling die u merkwaardig genoeg helemaal niet vermeldt tijdens uw gehoor voor het CGVS wanneer er naar de activiteiten en doelstellingen van de organisatie werd gevraagd (zie gehoor CGVS, p. 23, p. 25).

Bovendien heeft het CGVS na consultatie van verschillende bronnen **geen informatie teruggevonden over het bestaan van deze associatie**.

U zegt dat u tweemaal bij uw oom bent ondergedoken. (zie gehoor CGVS, p 29) Het is echter zeer verwonderlijk dat u deze schuilplek kiest aangezien uw oom een zeer aanwezig persoon in uw leven is. Wanneer de protection officer u hiermee confronteert, geeft u initieel ontwijkende antwoorden maar komt u zelf tot de conclusie dat de autoriteiten u wel eens bij uw oom zouden kunnen zoeken. Om vervolgens de schuilplaats bij uw oom te verantwoorden, zegt u dat niemand zou denken dat u dom bent. (zie gehoor CGVS, p 29) **Het is weinig waarschijnlijk dat, indien de autoriteiten u effectief zouden zoeken, ze u niet bij uw oom zouden opsporen**. Van 11 mei tot 24 juni heeft u echter bij uw oom kunnen verblijven zonder dat de autoriteiten u daar hebben gezocht wat toch merkwaardig is.

Daarnaast kan u ook niet afdoende aantonen dat u **gevaar zou lopen in Guinee**. U verklaart dat de autoriteiten uw huis zijn binnengevallen, drie weken geleden (nvdr. ergens midden maart 2013) (zie gehoor CGVS, p 6) Het is zeer onwaarschijnlijk dat de autoriteiten, nadat u reeds sinds 19 juli 2012 uit de gevangenis wist te ontkomen, ruim acht maand na de feiten een poging zouden ondernemen om

u te zoeken. Daarbij is het ook verwonderlijk dat ze, indien ze u werkelijk zouden opzoeken, u alleen in uw huis zouden zoeken. U geeft op geen enkel moment aan dat de autoriteiten u ook op een andere plaats zouden hebben gezocht waaruit nogmaals blijkt dat u **niet gevisieerd wordt**. Ook hier kan nogmaals worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat u geen informatie heeft over de situatie van de andere LCVV leden.

Tenslotte zijn er enkele tegenstrijdigheden met uw verklaringen die u enerzijds heeft afgelegd bij de DVZ. Zo verklaart u bij de DVZ, nadat u initieel had verklaard dat u niet wist sinds wanneer u in Conakry woont, dat u sinds 1992 in Koloma woont (nvdr. u was toen tien jaar). (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, punt 9, dd 10 augustus 2012) Wanneer de protection officer van het CGVS u meermaals vraagt sinds wanneer u bij uw oom in Conakry woont, antwoordt u steeds dat u het niet meer weet, dat u toen kind was. (zie gehoor CGVS, p 5) Wanneer de protection officer u vervolgens vraagt waarom u niet naar school bent geweest, antwoordde u dat uw oom wel heeft geprobeerd om u naar school te laten gaan, maar dat het niet lukte omdat u reeds te oud was. U weet echter niet hoe oud u toen was. (zie gehoor CGVS, p 5) U kon echter wel aangeven dat u sinds 1992 chauffeur was van uw oom. (zie gehoor CGVS, p 4) Het is opmerkelijk dat u zich bij het CGVS niet kan herinneren sinds wanneer u bij uw oom woont, maar dat u zich wel kan herinneren dat u reeds te oud was om naar school te gaan (nvdr. de leeftijd waarop kinderen in Guinee normaal gezien met school starten is zeven jaar, zoals blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier). **Anderzijds zijn er ook enkele tegenstrijdigheden binnen uw asielrelaas zoals afgelegd bij het CGVS.** (1) U verklaart dat u in de wijk Koloma woont. (zie gehoor CGVS, p 4, p 12) Tijdens uw free narrative zegt u echter 'in Bambeto, waar ik woon'. (2) U verklaart tijdens uw free narrative dat u documenten moest ondertekenen voor uw vermeende transfer uit de gevangenis waar u was opgesloten. (zie gehoor CGVS, p 21) Wanneer u echter werd gevraagd wat er in de documenten stond die u moest ondertekenen, past u uw verhaal aan en zegt u dat u niets diende te ondertekenen en dat het de 'barret rouge' waren die het document hebben opgesteld en ondertekend.

Het door u voorgelegde **medisch attest** vormt geen bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten omdat hierin geen uitsluitsel wordt gegeven over de omstandigheden waarin u deze letsels zou hebben opgelopen.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie administratief dossier SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 48 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), alsook de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt dat er tal van schijnbare inconsistenties worden gesuggereerd doch nergens bewezen, *“doch nooit ontdaan van verregaande interpretatie-axioma’s”*.

Het laconiek van tafel schuiven van de volledige getuigenis van verzoeker getuigt van een absoluut gebrek aan respect en schendt de onderzoeks- en motiveringsplicht van het CGVS.

“Opdat aan de motiveringsplicht wordt voldaan, dienen de motieven kenbaar, juist en draagkrachtig te zijn en de beslissing effectief rechtens te kunnen dragen en verantwoorden.”

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze waarom verzoeker zijn deelname aan de associatie LCVV niet aannemelijk heeft gemaakt, *in casu* (i) wegens enig begin van tastbaar bewijs (ii) omdat zijn functie van boekhouder niet overeen stemt met zijn voorgehouden profiel (iii) hij niet op de hoogte is van het lot van zijn mede LCVV-leden (iv) het feit dat het verwonderlijk is dat hij naar de vergadering van 24 juni 2012 ging (v) omdat zijn gevangenschap van 24 juni 2012 tot 18 juli 2012 kan worden betwijfeld (vi) dat het verwonderlijk is dat de LCVV daadwerkelijk gevisieerd zou zijn door de autoriteiten (vii) omdat er geen informatie werd gevonden over de vereniging LCVV (viii) er incoherenties zijn tussen verzoekers verklaringen op de DVZ en op het CGVS. Ingevolge deze vaststellingen werd besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Tevens wordt gemotiveerd waarom de situatie in Guinee niet beantwoordt aan artikel 48/4, §2, c).

Aan de motiveringsplicht werd voldaan aangezien voormelde motieven steun vinden in het administratief dossier en terecht en pertinent zijn. De verklaringen van verzoeker werden wel degelijk grondig onderzocht en beoordeeld. Het louter ontkennen van deze motieven zonder ze ook maar op enige concrete wijze te weerleggen is niet dienstig, derhalve worden ze door de Raad overgenomen.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS